

gere, idet en hel Del Fjærkræavlere ere Medlemmer af to eller tre Foreninger, saa at det virkelige samlede Medlemsantal derved bliver noget mindre. Antallet af Fjærkræavlere her i Landet er opimod 300,000, saa der er et uhyre Virkefelt for Konsulenter udover Virksomhed i Foreningernes Kreds. Man kan ikke forlange, at de nævnte Konsulenter skulle rejse rundt og undervise og reledede de mange Fjærkræavlere i Landet. De have deres Gerning indenfor Foreningerne, og man maa desuden huske paa, at de ikke blot ere Konsulenter. En af dem er saaledes tillige Redaktør af et Blad og Bogtrykker. Disse Folk kunne derfor ikke udelukkende ofre sig for deres Konsulentvirksomhed saaledes, som de burde. Jeg siger ikke dette til Forklejnelse af disse Mennesker. Det er vist udmærkede Mennesker, der gøre, hvad de kunne, for Sagen. Og jeg siger det ikke for at forklejne Fjærkræavlsforeningernes Bestyrelse, som bestaar af udmærkede patriotiske Mænd, som have taget dette Arbejde op for at fremme Fjærkræavlen. Men jeg tror, at deres Virkeomraade langt fra er vidt nok. Vi maa helt ud til de 300,000 Fjærkræavlere, og det mener jeg, Staten skal være behjælpelig med. Hvad kunde der ikke gøres paa et Omraade som f. Eks. Stambogsføring og Avlscentre? Hvor megen Oplysning kunde der ikke bringes ud til Fjærkræavlerne, naar den Sag toges op? Hvor meget kunde der ikke hjælpes paa de Brøst, der findes, hvor megen Indtægt kunde der ikke indvindes for Fjærkræavlerne, naar den Sag lagdes til Rette, som den burde, og saaledes som vi have Eksempler paa, at tilsvarende Virksomhed er tilrettelagt indenfor andre Landbrugsgrene?

Naar jeg har gjort mig til Talsmand for Ansættelsen af en Statskonsulent i Fjærkræavl, vil jeg tilføje, at jeg ikke særlig er en Ven af Statskonsulenter. Vi have vist tilstrækkeligt af dem og skulle ikke gaa stort videre i den Retning, men paa dette Omraade mener jeg, vi ikke godt kunne undvære dem. Jeg tror, det vil være rigtigt at ansætte en saadan Statskonsulent, og i alt Fald vilde jeg sætte overordentlig megen Pris paa, om vi kunde opnaa at faa en haandgribelig Støtte for Fjærkræavlere udenfor de bestaaende Foreninger, for de trænge til det, de trænge langt mere end de, der staa i Foreningerne. Det kan ikke nytte at sige til de udenforstaaende: Gaa ind i Foreningerne, saa faa I Støtte, for det er umuligt at tænke sig, at alle disse smaa

Fjærkræavlere rundt omkring i Landet skulde gaa ind i Foreningerne som Medlemmer. Det lader sig ikke gøre, da disse Foreninger have Sæde i København og ikke rundt omkring i Landet, som f. Eks. Landboforeningerne have. Hvis vi ville støtte dem, maa vi søge dem og ikke lade dem søge os.

Jeg tillader mig derfor at anbefale dette Underændringsforslag til ærede Medlemmers Velvillie, saa vi kunne faa noget gjort for denne vigtige Sag, som ikke hidtil har fundet tilstrækkelig Støtte fra Autoriteternes Side.

Hornstrup: Jeg skal undlade at omtale de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget, og først omtale det Underændringsforslag, der er stillet under Nr. 4 af et Mindretal, og som gaar ud paa, at Tilskuddet til Avlsforeningshingste, der alt er bestemt i Medfør af de hidtil gældende Regler, bibeholdes ubeskaaret for den resterende Del af den 5-aarige Periode. Lovforslaget foreslaar nemlig Tilskuddet nedsat med en Fjerdedel aarlig for den Tid, der er tilbage af den 5-aarige Periode. Nu er der jo ikke noget at sige til, at Tilskuddet nedsættes, dersom Foreningerne den Gang, de købte Hingste, havde vidst, at der vilde komme et saadant Forslag, men for et Par Aar siden eller længere tilbage kunde ingen have Anelse om, at der vilde fremkomme et saadant Forslag. Naar en Forening f. Eks. købte en Hingst til 8,000 Kr., vidste man, at den i Henhold til den gældende Lov kunde faa udbetalt 4,000 Kr. i Statstilskud med 800 Kr. aarlig, og Foreningen behøvede derfor ikke selv at være i Besiddelse af mere end 4,000 Kr. Foreningen har derfor faktisk disponeret over det Beløb, Loven gav den Ret til, og naar man nu vil tage en Fjerdedel af dette Tilskud bort, kommer Foreningen til at mangle 200 Kr. aarlig af det forventede Tilskud. Jeg finder, at naar en Forening i Henhold til Loven har disponeret over et vist Beløb, bør den ogsaa beholde det paaregnede Tilskud.

I Lovforslaget er der taget meget stærkt Hensyn til, at man for Fremtiden kun præmierer Kvæg af Malkeracer, naar man møder frem med Kontrolregnskaber. Der kan tvistes om, hvad man skal kalde Malkeracer. Jeg tror, de fleste ville holde paa, at det jydsk Kvæg er Malkerace, men det er ikke rigtigt, det er lige saa meget Kødrace. Navnlig i Nord- og Nordvestjylland, hvor det jydsk Kvæg er